

בס"ד

NORTH HENDON SYNAGOGUE
BAGEL BREAKFAST SHIUR

“TORAH CODES – GIMMICK OR REAL?”

ז' אייר תשפ"ב

MAIL ON
SUNDAY

4/8/85

Analysis: IN

THE INSIDE of a traditional Jewish synagogue has changed little in 2,000 years. Rows of pews surround a raised central platform, the women are separated from the men in an upper gallery.

The centrepiece, at one end of the hall, is an ornate cupboard, containing a highly-decorated scroll, handwritten in ancient Hebrew, of the Five Books of Moses — the first books of the Bible — the Torah.

The atmosphere at services is always more chaotic than a church; prayers form a social gathering as well as a religious duty. Close your eyes and you could almost be in Palestine at the time of Christ or medieval Germany — anywhere the Jews have existed.

On this occasion, it was North London, on a Sunday. Instead of prayers, the attraction was a seminar — conducted by a bearded rabbi in his early forties from Israel. It was perhaps surprising that in the front row, listening intently to Rabbi David Ordman, was the Chief Rabbi of Great Britain.

Rabbis are teachers, not holymen, so it was quite conceivable that an eminent scholar like Dr Sir Immanuel Jakobovits could have a lot to learn from an obscure Israeli, 20 years his junior.

Ordman indeed had something remarkable to report, the result of five years of dogged research by himself and 19 other rabbis.

He had discovered that God exists.

To the irreligious, it is a shocking thought, but Ordman has an explanation for them, too: that in the desert, 400 years before C.

... someone had the intellect to match one of the most sophisticated computers of the 1980s. It is such a computer — the American Prime Mainframe machine, installed at the Hebrew University in Jerusalem — that Ordman is using to prove his point.

Ordman and his colleagues believe they have discovered a series of hidden codes, painstakingly buried in the original Hebrew text of the 2,400-year-old Torah. He says that the codes are so complex as to defy the possibility that they were put there by any human being, least of all a scribe in the Middle East 400 years before C.

The traditional story, of course, is that God handed the text of the Torah to Moses on Mount Sinai. As scholars became more sophisticated in the last century, they decided the books — Genesis, Exodus, Leviticus, Numbers, Deuteronomy — were, in fact, an edited compilation, a pious fraud put together by several writers over a period of four centuries.

Rabbi Ordman's evidence, however, casts doubt on all that, and raises the possibility, frankly an awesome one even for religious people who 'believe', that it really is all true: that the Torah is the work of Someone or Something Out There.

TORAH: The original Hebrew on the Creation story

The Torah must have been written 'by whoever' to be read aloud, as it still is every Sabbath in the synagogue. Yet even if you read it, the codes Ordman and his colleagues have found — they are really highly sophisticated word games — are quite invisible without a computer.

So is it possible that they were built into the text as a sign to future generations — who might one day have the technology and also the cynicism that goes with sophistication — that the Torah is more than a few old books? That

Jonathan Margolis on the secrets of the Bible

THE AMAZING STORY OF HOW A COMPUTER MAY HAVE PROVED THE EXISTENCE OF GOD

THE BEGINNING WAS THE WORD

(and it was in code)

RESEARCHER: Ordman made startling finds

DEBATERS: Scholars at the Wailing Wall

the codes Rabbi Ordman has found are a sign from God? Thirty years ago, even without the help of a computer, mathematically-inclined rabbis started noticing some oddities about the Torah that had gone unnoticed. They noticed that the number 7 had a strange significance. Not only was the seventh day the day on which God rested in Genesis, but if you took any passage in the Torah, the main subject of it, be that Adam, God, Noah, is always mentioned seven times. It is clearly a motif that must have been relatively easy, even if irritating, for some ancient writer to insert. But he, or they, or someone also played another game. If you took the first Hebrew "I" in the first line of Genesis, then counted out

each subsequent 49th letter (49 is the square of 7) the word Torah emerges, correctly spelt. The same happens in the first lines of Exodus. In the third book, you take the first 'Y' and each subsequent seventh letter. The Hebrew name of God — Yehovah — crystallises out of the text. In Numbers and Deuteronomy, it is Torah again, backwards now, but still in perfect sequence. Ordman's rabbis knew all this before they programmed the entire 125,000 words of the Torah into the computer. They were also painfully aware of what psychologists call the Experimenter Effect — the tendency for researchers to find precisely what they are looking for. Yet even their simplest early discovery shocked the rabbis. The rabbis found that the main

subject of each passage was not only mentioned seven times in a straight reading of the Hebrew, but it was also often coded into the verse in the now-familiar way, frequently more than once. The computer started to chatter out more and more, scanning through billions of combinations. It was work that would have taken humans hundreds of years. In a 13-verse passage of Leviticus, all about Aaron, they found 'Aaron' — Hebrew spelling ARN (the language leaves most vowels out) — coded in 25 times at different, but regular, letter intervals. In Genesis, in a section about Adam and Eve, EDN (Eden) was coded in 16 times. Sometimes the coded-in word was the subject of the passage, but was not actually mentioned in it. Instead, it would appear like a subtitle. **Eerie commentary** The rabbis started feeding words almost at random into the computer, and asking it to search widely through the text looking for the word, coded at any regular letter interval of up to 150. One word they tried was 'Galut', meaning 'exile'. Its first appearance was coded into a Genesis passage about Adam and Eve's

expulsion from Eden — the first exile in the history of man. Next, it turned up in a passage where Cain complains to God about his wanderings after killing Abel. The second exile. Its third appearance is in the first description of Noah's Ark. Later, Galut appears in God's prophecy to Abraham that the Jews would be 'sojourners' in another land' (this was Egypt). Each time, like an eerie commentary from a distant voice, the word is there, in a time capsule. There is an old idea in Judaism that its duties cannot be chosen. You cannot refuse to eat pork and then work on Saturdays. It is all or nothing. The rabbis were intrigued, then, when they discovered that if you removed a letter, any letter, from a portion under analysis, the coding system was blown to pieces. Was that a symbol that the Torah was to be taken whole or not at all? They are still wondering. The rabbis were finding codes wherever they looked. For centuries Torah students had believed, but not known for sure, that an obscure, heroic character called Pinehas was the same man as the great Elijah, the prophet. It intrigued the rabbis, then, to find Elijah's name coded into a paragraph in Numbers about Pinehas. The letter interval was 63, a multiple of seven but not a number found before. The problem

is solved by the fact that in the ancient Hebrew alphabet, where numbers are written in letters (A being one and so on) the figure 63 is written by the letters N, O, Y and I. And 'Novi' is the Hebrew for prophet. It was uncanny — a code on two levels. The next discovery was as weird. It is thought by very traditional rabbis that the Torah is a blueprint for creation. The great medieval Spanish rabbi Maimonides said his name was in the Torah. Indeed, his initials did crop up at one point. Maimonides's greatest religious book was the Mishneh Torah, the second Torah, whose 14 volumes describe the 613 duties the Torah bestows on Jews. But in the passage where his initials appear, so does the name of the Mishneh Torah, in code. The words are separated by a long gap — of just 613 letters. Setting the computer to range over increasingly long pieces uncovered the most brilliant example of ancient codification yet.

Perfect grammar

The rabbis punched into Genesis the names of 25 different trees from a dictionary of biblical Hebrew, knowing that trees in general were a major part of the creation story. Thirteen of the trees cropped up, coded into one 43-word section. They put more names into the programme, and a further 13 came up — a total of 31 tree names hidden in one passage and nowhere else in the book. The straight translation should cause no surprise now: *... and the Lord God caused to grow out of the ground every tree that is pleasant to the sight and good for food, and the tree of life in the midst of the garden, and the tree of knowledge of good and evil* 'To plan this kind of thing would take years,' says Ordman. 'And they had to prepare a text as well, with perfect grammar, a message, no contradictions. We are not trying to prove the divinity of the Torah here, but that the statistical odds against it being humanly written are impossible.' And that would prove far more than the Jews are 'right' and everyone else 'wrong'. For the Torah is more than a history of one people. It is the basis of Judaism, Christianity and Islam — even such concepts as democracy and equality. The good news the rabbis think they have found may be for humanity itself. David Ordman asked The Mail on Sunday, as a favour, not to print this story. He said publicity at this early stage would rock the boat, perhaps change the world before it is ready for it. The discoveries, he felt, were too mind-boggling. 'We don't need publicity, it would cheapen the subject,' he said. Many people will believe he is mistaken in this.

The connection between attribute of justice and attribute of mercy is underlined by the fact that the first time the name אֱלֹהִים appears in a skipping letter form in the Torah, it is with a 26-letter interval, the numerical value of י-ה-ו-ה, G-d's attribute of mercy.

אלוקים - Elokim (26) Genesis 1:7

Several different skipping letter codes yield the holy name י-ה-ו-ה, the Divine attribute of mercy, starting from the י of the first אֱלֹהִים (Divine attribute of justice) mentioned in the Torah. The smallest interval, the "minimal code," is 64, which corresponds to the numerical value of דין, law.¹

This uncovered name begins and ends in an "אלוקים", meshing the attributes of justice and mercy.

י-ה-ו-ה - G-d (64) Genesis 1:1

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ
הִיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל-פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת
עַל-פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי-אֹר וַיְהי-אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים
אֶת-הָאֹר כִּי-טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קִרְא לַיְלָה וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם
אֶחָד:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי דָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת-הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ וַיְהי-כֵן: וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהי-עֶרֶב וַיְהי-בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל-מְקוֹם אֶחָד

64 (י"ג)

26 (א"ו)

¹ דין = 50 + 10 + 4 = 64.

תורה

כ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ
 הייתה תהו ובהו והשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת
 ד על פני המים: ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: וקרא אלהים
 ה את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ויקרא
 אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום
 ז אחד:
 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים
 ח למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר
 ט מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא
 אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

תורה

טו בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עץ ולערב יחלק שלל: כל-
 אלה אבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם
 טז ויצדק אותם איש אשר לכדכתו ברך אתם: ויצו אותם
 ז ויאמר אלהים אני נאסר אל עמי קברו אתי אל אבתי אל-
 ח המערה אשר בשדה עפרון החתי: במערה אשר בשדה
 המכפלה אשר על פני ממרא בארץ פנעו אשר קמה
 טא אברהם את השדה מאת עפרון החתי לאחות קברו שמה
 קברו את אברהם ואת שדה אשתו שמה קברו את יצחק
 טב ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את לאה: מקנה השדה

תורה

א ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש
 ב וביתו באו: ראובן שמעון לוי יהודה: יששכר זבולן ובנימן:
 ג דן ונפתלי גד ואשר: ויהי כל נפש יצאי יעקב שבעים
 ו נפש ויוסף היה במצרים: וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור
 ז (הוא: ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד
 ותמלא הארץ אתם:

ל' - ל' חלל
 +49

תורה

ח ויעש את החשן כעשה השב כמעשה אפר זהב תכלת
 ט וארגמן ותולעת שני ושש משור: רבוע היה כפול עשו את
 י החשן זרת ארבו (זרת רחבו כפול) ומלאו בו ארבעה טורי
 יא אבן טור אדם פטדה וברקת השן האחד: והטור השני נפך
 יב ספיר ויהלם: והטור השלישי לשם שבו ואחלמה: והטור
 יג הרביעי תרשיש שהם וישפה מוסבת משבעת זהב במלא אתם:
 יד והאבנים על שמות בני ישראל הנה שתיים עשרה על שמותם

ל' - ט' חלל
 +49

יְהוָה יְהוָה

וַיִּקְרָא אֶל-מֹשֶׁה וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֵלָיו מֵאֵתֵל מוֹעֵד לֵאמֹר:
דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי-יִקְרִיב מִנֶּכֶם

ויקרא לו
+ 7

יְהוָה יְהוָה

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר אֶל-כָּל-עַדְתְּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת-שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּן אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: אֶת-תַּפְּנוֹ אֶל-הָאֵלִילִם וְאֵלֵהֶם מִסִּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ
לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְחַת שְׁלָמִים לַיהוָה

ויקרא לו
+ 49

תורה

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאוֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ
 ב הַשְּׁנִי בַשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת-
 רֹאשׁ כָּל-עֵדוּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתֵם לְבֵית אֲבֹתְכֶם בְּמִסְפָּר
 ג שְׂמֹת כָּל-זָכָר לְגִלְגֹּלְתָם: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל-יֵצֵא
 ד עֲבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְעִבְאָתֶם אֹתָהּ וְאֶהְרֹן: וְאַתְכֶם

כג 2312
 - 49

תורה

ט צִדְדָה: וַיֵּצֵא הַגִּבֹּל וּפְרִנָּה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו חֹצֵר עֵינָן וְהָיָה
 י לְכֶם גִּבּוֹל צָפוֹן: וְהִתְאוּיֹתֵם לְכֶם לְגִבּוֹל קִדְמָה מִחֹצֵר עֵינָן
 יא שְׂפִמָּה: וְהָיָה הַגִּבּוֹל מִשְׁפָּס הַדְּבָלָה מִקִּדְמָה לְעֵין וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל וּמִחוּד
 יב עַל-פֶּתַח יַם כְּנָרֶת קִדְמָה: וַיֵּרֶד הַגִּבּוֹל וַיֵּרֶד לְנָה וְהָיוּ תּוֹצְאֹתָיו
 יג יַם הַמֶּלַח זֹאת תְּהִיָּה לְכֶם הָאָרֶץ לְגִבּוֹלָהּ סָבִיב: וַיֵּצֵא מֹשֶׁה

כג 2312
 - 49

א אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן
 במדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת
 ב ודי זהב אחד עשר יום מרחב דרך הר שעיר עד קדש ברנע:
 ג והיו בארבעים שנה בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר
 ד משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: אחרי
 הפתו את סיחון מלך האמורי אשר יושב בחשבון ואת עוג
 ה מלך הבשן אשר יושב בעשתרת בארעני: בעבר הירדן
 בארץ מואב הואיל משה באר את תורה הזאת לאמר:
 ו יהוה אלהינו דבר אלינו כחדב לאמר רב לכם שבת בחר
 ז יהוה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי ואל כל שכניו בערבה
 ח בהר ובשפלה ונגב ובחוף הים ארץ הפגוע והלבנון עד
 ט הנהר הגדל נהר פרת: ראה נתי לפניכם את הארץ באו
 וקשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק
 וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא

כ"ג כ"א

תורה

א האזינו השמים ואדברה
 ב יערף כמטר לקחי
 ג כשעידם עלי דשא
 ד כי שם יהוה אקרא
 ה הצור תמים פעלו
 ו אל אמונה ואין עול
 ז שחת לו לא בניו מומם
 ח ה ליהוה תגמל רזאת
 ט הלוא הוא אביך קנך
 י זכר ימות עולם
 יא שאל אביך וגדרך
 יב בהחיל עלין גוים
 יג יצב גבלת עמים
 יד כי חלק יהוה עמו
 יה ומצאנו בארץ מדבר
 יז וסבבנו ויבוננו
 יח כנשר יעיר קנו
 יט יפרש כנפיו יקחהו
 כ יהוה בדרך ינחנו

כ"ג
כ"א
-49

תורה

ותשמע הארץ אמרי פי:
 תול פעל אמרתי
 וכרביבים עלי עשב:
 הבו גדל לאלהינו:
 כי כל דרכיו משפט
 צדיק וישור הוא:
 דוד עקש ופתלתל:
 עם נבל ולא חכם
 הוא עשך ויכנגד:
 בינו שנות דוד ודוד
 זמנך ויאמרו לך:
 בהפרידו בני אדם
 למספר בני ישראל:
 יעקב חבל נחלתו:
 ובתהו ילל ישמן
 יצרנהו באישון עינו:
 על גוזליו ירחף
 ישאהו על אברתו:
 ואין עמו אל נכד:

"The Lord is One and His Name is One"

(Zecharia 14:9)

Scanning the first five verses of Leviticus reveals that the Holy name יהוה appears in five different codes: 8, 21, 13, 34, and 5.¹

At first glance, these numbers did not seem to have any special significance. When these figures were placed in ascending order: 5, 8, 13, 21, 34, Professor Rips immediately identified them as part of the Fibonacci series.² In this infinite series, each number is the sum of those immediately preceding.

$$5 + 8 = 13, \quad 8 + 13 = 21, \quad 13 + 21 = 34$$

This series³ actually starts with 1 and One is G-d:

ויקרא	א
א	א
5-0	ב
8-0	ג
13-0	ד
21-0	ה
34-0	

¹ The first appearance is shown above, p. 45, in the "Menorat HaTorah."
² Named for the 13th century mathematician Leonardo Fibonacci.
³ 1,2,3,5,8...

אהרן

Aharon (Aaron) HaCohen

180 150 141 139 136 109 87 78 76 64 62 44 36 32 26 21 18 9 6 4
87 36 26 4 4

ויקרא א ויקרא אל-משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: א
 ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי-יקרב מכם
 קרבן ליהוה מן-הבהמה מן-הבקר ומן-העז תקריבו את-
 ג קרבנכם: אס-עלה קרבנו מן-הבקר זכר תמים יקריבו
 ד אל-פתח אהל מועד יקריב אתו לרצו לפני יהוה: וסמך
 ה ידו על-ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את-בן
 ו הבקר לפני יהוה והקריבו בט אהרן הכהנים את-הדם וזרקו
 ו את-הדם על-המזבח סביב אשר-פתח אהל מועד: והפשיט
 ז את-העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בט אהרן הכהן
 ח אש על-המזבח וערבו עצים על-האש: וערבו בט אהרן
 ט הפהנים את הנתחים את-הראש ואת-הפדר על-העצים
 י אשר על-האש אשר על-המזבח: וקרבו וכרעו רחץ במים
 יא והקטיר הכהן את-הכל המזבחה עלה אשה ריח-ניחוח
 יב ויאס-טוהצאן קרבנו נסחבשבים לו ליהוה:
 יג מן-העצים לעלה זכר תמים יקריבו: ושחט אתו על יסד
 יד המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בט אהרן הכהנים את-דמו
 טו על-המזבח סביב: ונתח אתו לנתחו ואת-ראשו ואת-
 טז פדרו וערך הכהן אתם על-העצים אשר על-האש אשר
 יז על-המזבח: והקרב והפדעים ידוין במים והקריב הכהן
 יח את-הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחוח
 יט ליהוה:

+141 +180 +9 +150
 +36
 +136
 +18
 -4
 +62
 109
 +76
 -87
 +87
 -4
 -64
 -32
 -6
 -4
 -26
 -44
 -139
 +36 +26 -21

Vayikra 1:1-13

Statistical Tests

In the 716-letter long chapter of Vayikra 1:1-13, there are 55 א's, 91 ה's, 55 ר's and 47 נ's. Comparing the statistically expected number of appearances based on the above letter-frequencies with the number of equal interval appearances of אהרן, the probability of finding 25 hidden "Aharon's" is about 1/400,000.

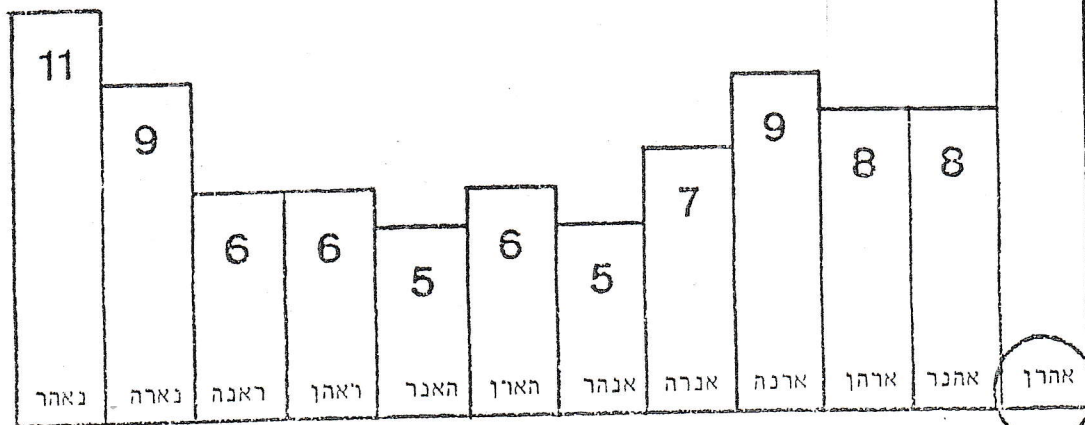
Statistical test: the number of appearances of א-ה-ר-נ at unequal intervals. The numbers x and y vary from -5 to 5. For each pair x,y the total number of Aharon's is shown in the table. The number 25 (encircled) corresponds to x=y=0 (i.e. equal intervals).

x \ y	-5	-4	-3	-2	-1	0	1	2	3	4	5
-5	5	9	10	6	7	11	8	7	5	9	9
-4	9	5	5	8	8	8	9	7	8	2	9
-3	5	10	7	3	4	8	2	5	3	4	10
-2	5	8	5	8	6	10	4	5	6	3	7
-1	8	7	9	4	8	10	7	7	11	8	9
0	9	8	14	6	8	25	5	8	4	6	15
1	8	5	10	11	7	6	8	8	5	5	10
2	9	4	10	9	5	8	8	7	5	9	9
3	5	11	8	12	9	5	5	4	12	5	8
4	11	9	6	4	6	9	6	7	8	7	6
5	4	8	11	5	8	9	7	8	6	6	9

25

Statistical test: other combinations of אהרן. Take all possible combinations of אהרן (there are $2 \times 3 \times 4 = 24$, but forward and backward count as one). Search for the number of appearances of each "word." The meaningless letter combination אהנר appears 8 times, as does אהרן. The other results of 11, 9, 7, 6 and 5 center around 8 with a deviation of ± 3 in complete agreement with statistical probability.

אלֵיָהּ

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינַחֶס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן
 הַשֵּׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ/ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם
 ב וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֶמַּר הַגְּנִי נִתֵּן לּוֹ
 ג אֶת-בְּרִיתִי שְׁלוֹם: (הַיְתָה לּוֹ וּלְזֶרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית בְּהֵנֵת עוֹלָם
 ד תַּחַת אֲשֶׁר קִנְאָ לְאֱלֹהָיו וַיִּכְפַּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ
 וְיִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת-הַמְּדִינִית וְזָמְרִי בֶן-סָלוּא נִשְׂיֵא
 ט בֵּית-אָב לְשִׁמְעוֹנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְּדִינִית כְּזָבִי בַת-
 עֹזר רֵאשׁ אֲמוֹת בֵּית-אָב בְּמִדְיָן הוּא:

- 18

בעל הטורים מביא מדרש (פסוק י"ב):

"שְׁלוֹם": "אות ו" קטועה כי פינחס הוא אליהו, וכן אליה כתיב חסר ו" ויעקוב מלא ו" שנטל ו" מאליהו למשכון עד שיבוא עם המשיח ויגאל את בניו. וזהו יגל יעקב ישמח ישראל": "ישמח" אותיות "משיח", שישמח לימות המשיח ויחזיר ה"ו" ויהא (השם) "אליהו" שלם."

מדובר אסֶּכּן בנבואה שבאחרית הימים - פינחס הוא אליהו, בשמו המקוטע "אלֵיָהּ" ... וראה פלא:

בפסוק י"ג: אם נספור מהאות "א" של "ישראל", בדילוגי 18 אותיות לאחור (בגימטריא: "ח"י" = 18), נקבל את השם "אלֵיָהּ" (בכתיב חסר)!

ספר "ישראל" 3/10 ויחבליה
 (יגבן היגל)

צום

בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא מְקַרְא־קֹדֶשׁ
 יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אֵשֶׁה לַיהוָה:
 כח וְכָל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא
 כט לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־
 ל תַעֲנֶה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמּוּיָהּ: וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר
 תַעֲשֶׂה כָל־מְלֹאכָה בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה וְהִאֲבֹדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ
 לא הַהוּא מִקְרֹב עִמָּה: כָּל־מְלֹאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
 לב לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מְשַׁבְּתֵיכֶם: שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעֲנִיתֶם
 אֶת־נַפְשׁוֹתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בְּעָרֹב מְעָרֹב עַד־עָרֹב תִּשְׁבְּתוּ
 שַׁבְּתֵיכֶם:

-15

רשי

ע: (כג) חזק אודי עשר ילדיו. הינה הוין היתה נחנה בחינה חשל כמיהה שלל יתן כסו פיניו ולכך נפגם יקרב שהעשה פהריו עמל החירש למוטב ונפלה כיד עכס:

לב כא ותעבד המנחה על-פניו והוא לן בלילה-ההוא במחנה: (25-)
 כב ויקם ובלילה הוא ויקח את-שתי נשיו ואת-שתי שפחתיו
 כג ואת-אחד עשר יקחו ויעבד את מעבד יבק:

לא ותר א רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחתי
 ב ותאמר אל-יעקב הבה לי בנים ואם-אין מתה אנכי: ויחד-
 אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר-מנע ממך
 ג פרי-בטן: ותאמר הנה אמתו בלהה בא אליה ותלד על-
 ד בדי ואבנה גם-אנכי ממנה: ותתן-לו או-בלהה שפחתה
 ה לאשה ויבא אליה יעקב: ותהר בלהה ותלד ליעקב בן:
 ו ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע בקלי ויתן-לי בן על-
 ז בן קראה שמו דן:

כ"ה (50)

רשי

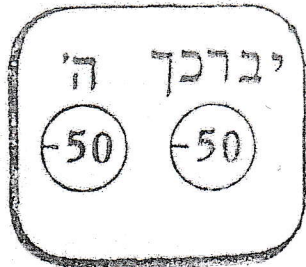
הבוא נכוא. וכלל למך ככר תחה וכו' לא היכ חדש סדורים תניין לבלהה אנלתי כלמי. ורבותי נמדו הכף אין חלם כלל דברים ככלים נ ויסקב נחטין לכוניא הדבר חלב בניו של יקנאיה לכך אמר לו הכוא נבוא תר כסו של'6 במתך כר השאר הוא ככל:

בראשית לו

ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו ה
 עוד שגא אתו: ויאמר אליהם שמעו-נא החלום הזה אשר ו
 חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה ו
 קמה אלמתי וגם-נעבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין
 לאלמתי: ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם-משול ח
 תמשל בנו ויוספו עוד שגא אתו על-חלמתינו ועל-דבריו:
 ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי ט
 חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים
 לי: ויספר אל-אביו ואל-אחיו ויגער-בו אביו ויאמר לו מה י
 החלום הזה אשר חלמת הבוא נבא אני ואמך ואחתי

כ"ה (99)

רחל מתה

כ-ו

6 The saying, You have dwelt
 7 I take your journey, and
 to all the places near it,
 8 and in the Negev, and
 Ma'ani, and the Levanon,
 9 and Ya'aqov, to give
 and I spoke to you at that
 10 I myself alone: the Lord
 old, you are this day like
 11 Lord God of your fathers
 more as you are, and bless
 12 I myself alone bear your
 13 e? Take wise men, and
 14 tribes, and I will make
 and me, and said, The thing
 15 to do. So I took the chief
 and made them heads over
 captains over hundreds, and
 officers among

Devarim 1: 6-15

ו יהוה אלהינו דבר אלינו בתוך לאמר רב לכם שבת בהר
 ז הזה: פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה
 ח בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הבנעני והלבנון עד-
 ט הנהר הגדל נהר פרת: ראה נתתי לפניכם את הארץ באו
 י וראו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק
 יא וליעקב לתת להם ולודעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא
 יב לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה
 יג אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם
 יד יסף עליכם כבם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:
 טו איכה אשא לבדי טרחכם ומשאככם ודיבכם: הבו לכם אנשים
 טז חכמים ונבנים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם: ותענו
 טז אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ואקח את-
 טז ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם ראשים
 טז עליכם שרי אלפים ושתי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות
 ושרים לשבטיכם:

ומתקופות מלכות בית דוד נעבור לתקופות מאוחרות יותר ונציג שתי דוגמאות מפרי מימצאיו של הרב מ. ד. וויסמנדל זצ"ל.

הרב וויסמנדל קנה לו זכות חשובה בחשיפת צפונות התורה באמצעות שיטת הדילוגים. הוא אשר חידש בדורנו את הענין בדילוגי אותיות וגם סלל לפנינו את הדרך לעבודתנו.

בסוף ספר דברים בקטע המספר לנו על מותו של משה נמצא כי בדילוגים (של 50) עולה השם מתתיהו. רמז זה בא להורות, לדעת הרב וויסמנדל כי מנין מצוות התורה נסתיים רק בימי מתתיהו ע"י מצוות נר חנוכה, אשר עמה נסתיימו כת"ר מצוות. תרי"ג דאורייתא וז' דרבנן.

וימת שם משה

עבד-יהוה בארץ מואב על-פי יהוה: ויקבר אתו בגי בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ומשה בן-מאה ועשרים שנה במת לא-כהתה עינו ולא-נס לחה: ויבכו בני ישראל את-משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל משה: ויהושע בן-נון מלא רוח חכמה פיסם משה את-ידיו עליו וישמעו אליו בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את-משה: ולא-קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים:

מתתיהו (50) דברים ל"ד 5

מכל עץ הגן

חטה - wheat	(5)	○
גפן - vine	(-18)	□
ענב - grape	(-6)	△
ערמון - chestnut	(44)	☆
עבת - dense forest	(-3)	◐
תמר - date	(5)	◑
שטה - accacia	(-3)	○
אטד - bramble	(7)	◇
ארז - cedar	(-5)	◒
בטן - nut	(13)	☆
תאנה - fig	(14)	◐
ערבה - willow	(-15)	◑
רמון - pomegranate	(8)	○
אהלים - aloe	(6)	⊗
אשז - tamarisk	(2)	△
אלון - oak	(17)	☆
לבנה - poplar	(-85)	◐
קדה - cassia	(7)	◑
שקד - almond	(5)	◒
אלה - mastic	(-2)	◓
סנה - thorn bush	(9)	▽
חז - hazel	(-13)	☆
זית - olive	(3)	◐
הדר - citron	(-3)	◑
גפן - fir	(8)	○

א את כל פני האדמה: ויער יהוה אלהים את האדם עפר
 מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים והיה האדם לנפש חיה:
 ח וישע יהוה אלהים ביערן מקדס וישם שם את האדם אשר
 ט יצר: ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
 י וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טובה ונהר
 יצא מערן להשקות את הגן וישם יסוד והיה לארבעה
 יא ראשים: שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החווילה
 יב אשר שם הנהב וישם השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ
 יג השהם: וישם הנהר השלישי תיך הוא הסובב את כל ארץ
 יד פוש: וישם הנהר הרביעי דא פרת: ויקח יהוה אלהים את האדם
 טו ויטאוהו ביערן לעבדה ולשמרה ויעו יהוה אלהים על האדם
 יז לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל: ומעץ הדעת טובה לא
 יח תאכל ממנו פירושם אכלך ממנו מות תמות: והער ידוהו
 טז אלהים לא טוב היות האדם לבדו אלו עור כנגדו: ויער
 יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים
 זכ ויבא אל האדם לראות מה יקרא ויבא אל האדם ויקרא
 לו האדם בשם חיה הוא חיה: ויקרא האדם שמות לכל
 חבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מעא
 טז עוף כנגדו: ויפל יקרא אלהים ותרדמם על האדם וישן
 כז ויקח אחת מצלעותיו וקצר בשר תחתנה: ויבן יהוה אלהים
 את היצילע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם:
 כח ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת
 כט יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת: על כן יעזב איש את
 ג אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והם שניהם
 ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו: והנחש היה ערום מכל
 חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף
 ב כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ותאמר האשה
 ג אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל: ומפרי העץ אשר בתוך הגן
 אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו:

שבעת המינים

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת-כָּל-עֵשֶׂב וְזֶרַע כֹּט
 זֶרַע אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ וְאֶת-כָּל-הָעֵץ אֲשֶׁר-בּוֹ פְרִי-עֵץ
 זֶרַע זֶרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאֹכְלָהּ: וְלִכְל-חַיַּת הָאָרֶץ וְלִכְל-עוֹף
 הַשָּׁמַיִם וְלִכְל רֶמֶשׂ עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת-כָּל-
 יֶרֶק עֵשֶׂב לְאֹכְלָהּ וַיְהִי-כֵן: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא
 וַהֲנֵה טוֹב מְאֹד וַיְהִי-עֶרֶב וַיְהִי-בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי:
 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי
 בּוֹ שָׁבַת מִכָּל-מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בַּהֲבְרָאָם בַּיּוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה
 אֱלֹהִים אֶרֶץ וּשְׁמַיִם: וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרֶם יִהְיֶה בָאָרֶץ וְכָל-
 עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טָרֶם יִצְמַח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל-הָאָרֶץ
 וְאָדָם אֵין לַעֲבֹד אֶת-הָאָדָמָה: וְאֵד יַעֲלֶה מִן-הָאָרֶץ וְהַשְׁקָה
 אֶת-כָּל-פְּנֵי הָאָדָמָה: וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם עֶפְרָל
 מִן-הָאָדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה:
 וַיֹּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-בְּעֶדֶן מִקְדָּם וַיִּשֶׂם שֵׁם אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר
 יִצֵּר: וַיְצַמַּח יְהוָה אֱלֹהִים מִן-הָאָדָמָה כָּל-עֵץ נְחֻמָּד לְמִרְאֵה
 וְטוֹב לְמֵאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע: וַנְּהַל
 יִצְאָ מִעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגֵּן מִיָּם יְפֹרֵד וְהָיָה לְאַרְבַּעַה
 דְּאֲשִׁים: שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ הַחַיִּימוֹת
 אֲשֶׁר-שֵׁם הַזֶּהָב: וְהָיָה הָאָרֶץ הַזֶּה טוֹב שֵׁם הַבְּדֵלָה וְאֶבֶן
 הַשֹּׁהַם: וְשֵׁם-הַנְּהָר הַשְּׁנַי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֶת כָּל-אֶרֶץ
 כּוּשׁ: וְשֵׁם הַנְּהָר הַשְּׁלִישִׁי תִּדְקַל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אֲשׁוּר
 וְהַנְּהָר הָרְבִיעִי הוּא פָּרָת: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם
 וַיַּנְחֵהוּ בְּגֵן עֵדֶן לַעֲבֹדָהּ וּלְשִׁמְתָהּ: וַיִּצְוֵהוּ אֱלֹהִים עַל-הָאָדָם
 לֵאמֹר מִכָּל עֵץ-הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל: וּמִעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בַיּוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת: וַיֹּאמֶר יְהוָה

שַׁעֲרָה 28-
 חֹטֵה 5
 גִּפּוֹר 18-
 תִּמְר 5
 דִּלֵּת 9-
 תֵּאֲנֵה 14
 רִמּוֹן 8

רמזי ארועת המינים

דברים
ה' אלוקינו

במדבר
אהל מועד

שמות
כלל ישראל

בראשית
אלוקים

6	א	ה' אלוקינו
10	א	ה' אלוקים
11	א	ה' אלוקי אבותיכם
17	א	לאלוהים
19	א	ה' אלוקינו
20	א	ה' אלוקינו
21	א	ה' אלוקינו
21	א	ה' אלוקי אבותינו
25	א	ה' אלוקינו
26	א	ה' אלוקים
30	א	ה' אלוקים
31	א	ה' אלוקינו
32	א	ה' אלוקים

י"ג

פעמים

32	א	ה' אלוקים
33	א	באש
33	א	לדחותם
33	א	אשר
34	א	אח

ה' פעמים

1	א	באהל מועד
2	ב	לואהל מועד
17	ב	אהל מועד
7	ג	אהל מועד
25	ג	באהל מועד
25	ג	והאהל
38	ג	באהל מועד
3	ד	באהל מועד
15	ד	באהל מועד
17	ד	באהל מועד
23	ד	באהל מועד
25	ד	אהל מועד
28	ד	אהל מועד

י"ג

28	ד	אהל מועד
28	ד	אהל מועד
28	ד	היה
28	ד	היה
30	ד	שבת
30	ד	ומעלותיה

ה' פעמים

1	א	בני ישראל
5	א	לעקב
7	א	ובני ישראל
9	א	עם בני ישראל
12	א	בני ישראל
13	א	בני ישראל
15	א	בני ישראל
16	א	העברות
19	א	העברות
30	א	העם
6	ב	העברות
7	ב	העברות

י"ג

1	ב	ולר
7	ב	היה
6	ב	לזה
8	ב	לזכור
8	ב	וזת

ה' פעמים

1	א	אלוקים
2	א	אלוקים
3	א	אלוקים
4	א	אלוקים
4	א	אלוקים
5	א	אלוקים
6	א	אלוקים
7	א	אלוקים
8	א	אלוקים
10	א	אלוקים
10	א	אלוקים
11	א	אלוקים

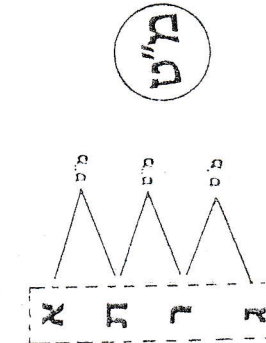
י"ג

פעמים

11	א	לשש
11	א	מדינת
11	א	זרע
11	א	לשש
11	א	לשש
11	א	לשש
11	א	לשש
11	א	לשש
12	א	לשש
12	א	מדינת
12	א	זרע

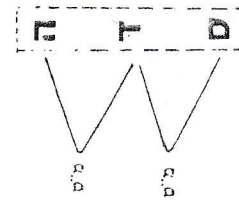
י' פעמים

י' דא-ה-6

מ"ט

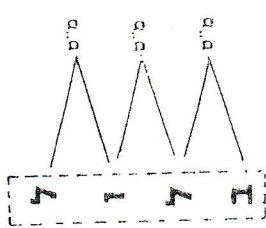
ג. כולל נטיות השם כגון-אלוקים, ר' אלוהי, ר' אלוקים, ר' אלוהינו, אלקיךואלוהי אבותיך.

י' דה-ה-7

מ"ט

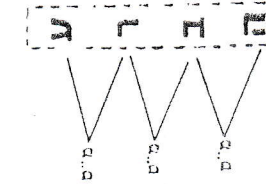
ג. כולל מלות האהל המיוחדות לאהל מועד (כאשר האהל מופיע בנושא ולא כשם תואר בסמיכות) כגון: "כלל אהל מועד", "מסך פתח אהל מועד", "המיוחדות לכלים או לשמן ולא לאהל גומר".

י' ה-ה-6

מ"ט

ג. מילות המסמלות את כלל ישראל- לעקב, העם, העברות, בני ישראל והעברות.

י' ה-ה-11

מ"ט

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-

מֹשֶׁה לֹא-יִשְׁמַע אֵלֵיכֶם פְּרֻעָה לְמַעַן רַבּוֹת מִחַפְּתֵי בְּאֶרֶץ

מִצְרַיִם: וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַחַפְּתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי

פְּרֻעָה וַיַּחֲזֹק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרֻעָה וְלֹא-שָׁלַח אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

יב א מִמִּצְרָיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַל-אַהֲרֹן

ב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֲדָשִׁים רֵאשׁוֹן

ג הוּא לָכֶם לְחֲדָשֵׁי הַשָּׁנָה: דַּבְּרוּ אֶל-כָּל-עַדְתּוֹ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

ד בַּעֲשׂוֹר לְחֲדָשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שָׂה לְבֵית-אִבְתּוֹ שֶׁה

ה לְבַיִת: וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מֹשֶׁה וְלָקַח הוּא וּשְׂכֵנוֹ

ו הַקָּרֹב אֶל-בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נַפְשׁוֹ אִישׁ לְפָנָיו אָכְלוּ תְּכֵסוּ עַל-

ז הַשָּׂה: שֶׁה תָּמִים זָכַר בְּן-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-

ח הָעֵיזִים תִּקְחוּ: וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם

ט לְחֲדָשׁ הַזֶּה וּשְׂחַטוּ אֹתוֹ כָּל קְהַל עַדְתּוֹ-יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרֻבִים:

י וְלָקַחוּ מִן-הַדָּם וּנְתַנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל-הַמְּשֻׁקּוֹף עַל

יא הַבָּתִּים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה

יב הַזֶּה צְלִי-אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל-מִדְרֵים יֹאכְלֵהוּ: אֶל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ

יג זָא וּבָשָׂל מְבָשָׂל בַּמַּיִם כִּי אִם-צְלִי-אֵשׁ רֵאשׁוֹן עַל-פְּרֻעֵיו

יד וְעַל-קִרְבּוֹ: וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר וְהִנְתַּר מִמֶּנּוּ עַד-

טו בֶּקֶר בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: וְכִבֶּה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים

טז נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמְקַלְכֶם בְּיַדְכֶם וְאִכְלַתֶם אֹתוֹ בַּחֲפֹץ

יז פֶּסַח הוּא לַיהוָה: וְעַבְדֵי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהַבֵּיתִי

יח כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וּבְכָל-אֱלֹהֵי

יט מִצְרַיִם אֲעִשֶׂה שְׂפָטִים אֲנִי יְהוָה: וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל

כ הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שֹׂם וּרְאִיתִי אֶת-הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם

כא וְלֹא-יְהִיָּה בָכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית בְּהַכְּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

↑
613
↓

BIBLE CODES

https://www.wikiwand.com/en/Bible_code (summary)

Contemporary discussion and controversy became widespread in 1994 when Doron Witztum, Eliyahu Rips and Yoav Rosenberg published a paper, "Equidistant Letter Sequences in the Book of Genesis", in the scientific journal *Statistical Science*. Since then the term "Bible codes" has been popularly used to refer specifically to information encrypted via this ELS method.

The primary method by which purportedly meaningful messages have been extracted is the *Equidistant Letter Sequence* (ELS). Letters are selected based on a starting point and counting every *n*th letter based on a given 'skip number' in a given direction. For example, taking every fourth letter in the phrase *this sentence fits an ELS*, read backwards and ignoring spaces derives the word 'safest'.

History

The 13th-century Spanish rabbi Bachya ben Asher may have been the first¹ to describe an ELS in the Bible. His four-letter example related to the traditional zero-point of the Hebrew calendar. Over the following centuries there are some hints that the ELS technique was known, but few definite examples have been found from before the middle of the 20th century. At this point many examples were found by Michael Ber Weissmandl and published by his students after his death in 1957. Nevertheless, the practice remained known to only a few until the early 1980s, when some discoveries of Israeli school teacher Avraham Oren came to the attention of the mathematician Eliyahu Rips at the Hebrew University of Jerusalem. Rips then took up the study together with his religious studies partners Doron Witztum and Alexander Rotenberg, among several others.

Rips and Witztum

Rips and Witztum and Yoav Rosenberg designed computer software for the ELS technique and subsequently found many examples. About 1985, they decided to carry out a formal test, and the "Great rabbis experiment" was born. This experiment tested the hypothesis that ELS's of the names of famous rabbinic personalities and their respective birth and death dates form a more compact arrangement than could be explained by chance. When Rips *et al.* carried out the experiment, the data was measured and found to be statistically significant, supporting their hypothesis.

Other experiments

Another experiment, in which the names of the famous rabbis were matched against the places of their births and deaths (rather than the dates), was conducted in 1997 by Harold Gans, former Senior Cryptologic Mathematician for the United States National Security Agency.

Again, the results were interpreted as being meaningful and thus suggestive of a more than chance result. These Bible codes became known to the public primarily due to the American journalist Michael Drosnin, whose book *The Bible Code* (1997) was a best-seller in many countries. Rips issued a public statement that he did not support Drosnin's work or conclusions; even Gans has stated that, although the book says the codes in the Torah can be used to predict future events, "This is absolutely unfounded. There is no scientific or mathematical basis for such a statement, and the reasoning used to come to such a conclusion in the book is logically flawed."

The Jewish outreach group Aish-HaTorah employs Bible codes in their Discovery Seminars to persuade secular Jews of the divinity of the Torah, and to encourage them to trust in traditional Orthodox teachings. Use of Bible code techniques also spread into certain

Christian circles, especially in the United States. The main early proponents were Yakov Rambsel, who is a Messianic Jew, and Grant Jeffrey. Another Bible code technique was developed in 1997 by Dean Coombs (also Christian). Various pictograms are claimed to be formed by words and sentences using ELS.

Criticism

The primary objection advanced against Bible codes is that information theory does not prohibit "noise" from appearing to be sometimes meaningful. Thus, if data chosen for ELS experiments are intentionally "cooked" before the experiment is defined, similar patterns can be found in texts other than the Torah. Although the probability of an ELS in a random place being a meaningful word is small, there are so many possible starting points and skip patterns that many such words can be expected to appear, depending on the details chosen for the experiment, and it is possible to "tune" an ELS experiment to achieve a result which appears to exhibit patterns that overcome the level of noise.

Others have criticized Drosnin by saying his example of "Clinton" in his first book violated the basic Bible code concept of "minimality"; Drosnin's "Clinton" was a completely invalid "code". In addition, McKay claimed that Drosnin had used the flexibility of Hebrew orthography to his advantage, freely mixing classic (no vowels, Y and W strictly consonant) and modern (Y and W used to indicate 'i' and 'u' vowels) modes, as well as variances in spelling of K and T, to reach the desired meaning.

Criticism of the original paper

In 1999, Australian mathematician Brendan McKay, Israeli mathematicians Dror Bar-Natan and Gil Kalai, and Israeli psychologist Maya Bar-Hillel (collectively known as "MBBK") published a paper in *Statistical Science*, in which they argued that the case of Witztum, Rips and Rosenberg (WRR) was "fatally defective, and that their result merely reflects on the choices made in designing their experiment and collecting the data for it."

The MBBK paper demonstrated that this "tuning", when combined with what MBBK asserted was available "wiggle" room, was capable of generating a result similar to a Hebrew translation of *War and Peace*. Bar-Hillel subsequently summarized the MBBK view that the WRR paper was a hoax, an intentionally and carefully designed "magic trick".

The Bible codes (together with similar arguments concerning hidden prophecies in the writings of Shakespeare) have been quoted as examples of the Texas sharpshooter fallacy.

Replies to MBBK's criticisms

Harold Gans

Harold Gans, a former Cryptanalyst at the National Security Agency, argued that while "the mathematical issues are difficult for non-mathematicians to comprehend, I can summarize as follows: Professor McKay and his colleagues never claimed to have discovered real codes in those non-Torah texts. Their only "successful" results were obtained by deliberately rigging the experiment in such a way that the layman wouldn't recognize the mathematical flaws."

Robert Aumann

Robert Aumann, a game theorist and winner of the Nobel Prize in Economics in 2005, has followed the Bible code research and controversy for many years. He wrote:

Though the basic thesis of the research seems wildly improbable, for many years I thought that an ironclad case had been made for the codes; I did not see how 'cheating' could have been possible.

Robert Haralick

Robert Haralick, a Professor of Computer Science at the City University of New York, has checked the Bible Code for many years and became convinced of its validity.

Criticism of Michael Drosnin

Journalist Drosnin's books have been criticized by some who believe the Bible code is real but that it cannot predict the future. Drosnin made a number of claims and alleged predictions that have since failed. Among the most important, Drosnin clearly states in his book "The Bible Code II", published on December 2, 2002, that there was to be a World War involving an "atomic holocaust" that would allegedly be the end of the world. Another claim Drosnin makes in "The Bible Code II" is that the nation of Libya would develop weapons of mass destruction which would then be given to terrorists who would then use them to attack the West (specifically the United States) In reality, Libya improved relations with the West in 2003 and gave up all their existing weapons of mass destruction programs. A final claim Drosnin made in "The Bible Code II" was that Palestinian Authority leader Yasser Arafat would allegedly be assassinated by being shot to death by gunmen which Drosnin specifically stated would be from the Palestinian Hamas movement. This prediction by Drosnin also failed, as Yasser Arafat died on November 11, 2004¹ of what was later declared to be natural causes.

Criticism using ELS in other texts

OR WITH A WHITE P
NAH ABYOUNG MAN
KLESHISGRANDD
DSYETINGENERA
THE BLOODY DEED
ERMWHALES HEAD
TTOIMPOSSIBLE

An ELS code found in the 1851 novel *Moby-Dick*, which could be seen as referencing the assassination of Indira Gandhi.

Responding to an explicit challenge from Drosnin, who claimed that other texts such as *Moby-Dick* would not yield ELS results comparable to the Torah, McKay created a new experiment that was tuned to find many ELS letter arrays in *Moby-Dick* that relate to modern events, including the assassination of Martin Luther King, Jr and Indira Gandhi. He also found a code relating to the Rabin assassination, containing the assassin's first and last name and the university he attended, as well as the motive ("Oslo", relating to the Oslo accords).

וראה והפלא בפרדם הקורדוויירו ז"ל שער הצירוף פ"ח שהניח ט' כיני מספר,
 מעגל, הקדמיו, הכרחי, מוספי, מרובע כללי, ופרטיו, שמי, מספריו, מספריו
 הגדול. אשר כל בעל מוח ידע איזה יסוד יוכל להעשות בו, ולא נעלם
 ממני מה שאמרו חז"ל יודע היה בצלאל לצרף אותיות שבהם נבראו שמים
 וארץ וכו' ומה שאמרו כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה, אכן שבחכמתם
 של אלו הגיעו לדעת כלום מזה, לא אאמין ולא אקבל, כה שמוציאים הם
 מדעתם ומלכס. דבשלמא אם אחר הנחה אמיתית ומקובלת וברורה מן התורה
נמצא איזה ראשי תיבות או סופי תיבות או גימטריאות, להיות לנו כמו
זכרון מקומי הוא יפה אף נעים, אך להוכיח דבר בלתי נודע וכלי ראיה
אחרת, וכ"ש מסודות התורה למעלה מן השכל והסברא, סכה אחד מאלה,
הכל הבלים יחשב לכל משכיל. כי מי לא ידע שכל אדם פקח וחריף,
יוכיח ההפך וכל דבר ודבר באותו דרך בעצמו. וכן אני אומר לשומדים,
כרצונם להוכיח איזה עיקר גדול נגדנו על פי ראשי תיבות וגימטריאות,
והופך להם הדרך ההוא בעצמו נגד פניהם. ולכן אמרו חכמינו ז"ל תקופות
וגימטריאות פרפראות לחכמה כפרפרת ללפת את הפת, ר"ל יופי וסיוע לחכמה,
אבל לא חכמה. עוד לפנינו מזה, מהם לא ימצאו בחפצם באלה, ידרשו
באותיות, כי בנקודות ובטעמים אשר ידעת כמה דעות נמצאו בין האחרונים,
אם הנקודות והטעמים היו קודם עזרא אז לא, ויש סוברים הרבה זמן גם
כן אחריו. וסוף כל סוף ירדו אל הצרוף בכ"ב אותיות, מן אלף בית
עד א"ת כ"ש, ובעיגול ובאלכסון ובאלף אופנים. וגם אני ידעתי כי כן
אמרו חז"ל יודע היה בצלאל לצרף האותיות שבהם נבראו שמים וארץ
וכו', אבל אם בצלאל היה יודע אלו לא ידעו מהו קצו של יוד, ואלו היו
יודעים היו בונים עולמות כמו שהם סחריבין, וסי לא ימצאו דרשות ופירושים
וסודות ופליאות כרצונו כדרכים אלו, וכאמת מתחייב אני להוכיח באופנים
הללו, כל שקר וכל כזב וכל זרות שבעולם, כאשר עשיתי פעמים רבות
עם השומדים, בכל עת אשר רצו לנצחוני בראשי תיבות וגימטריאות, באותו
מקום, באותו דרך עצמו המצאתי פתע פתאום הפך דבריהם ממני, ולזאת
תקרא חכמה, וחכמת האמת, אנה הם ההקישים? אנה הם המופתים? אנה
הם הראיות אפילו מן השכל או מן הסברא? יעלה זיבוא ויראה. אם כן
ממה שאמרנו עד הנה, כי ידיעה זו לא תוכל להקרא חכמת הקבלת.

RAV YEHUDAH ARYEH MODINA (VENICE 1571-1648)

ז"ל מדרכי הספר הזה, והדברים האלה מטש נאמרו לי מפי חרמ"ע הנזכר בהיותי בריגיון זה ל"ב שנה. והוסיף לומר לי, מודה אני לך, כאשר בא אלי החכם רבי ישראל סרוק ולימדני מקבלת האר"י ז"ל שעד אז הייתי בחכמה זו בער לא אדע. ואם היתה קבלה מאז מקדם, וודאי שמה שידע אח"כ האשכנזי, היה לו לדעת גם כן הקורדוויירו ז"ל, ועוד כוסיפין כל היום על דרך פירוש, גימטריאות, ראשי תיבות וסופי תיבות, צרופים, כעולה על דוחם, כמה שכתבתי לעיל נגד מה שהביאו עצמם, וכמו שהבאתי לעיל מדברי הגבאי בהקדמת עבודתו וחתני ז"ל בספרו נחלת יעקב, אחר שבהקדמה אמר שצריך מורה ידוע וירא חטא, חזר ואמר אח"כ שיש לשמוע לכל מלמד, כי יפתח בדורו כשמואל בדורו. גם הטיש"ר כדרכו מכה בדרך רפואה בספרו מצרף לחכמה אמר: עם כל זה לא ידעתי מי נתן רשות לדרשנים לדרוש ולחדש סודות ויחשבו שיקבלו שכר? וכו' אבל מדברי ר"ט י' גבאי נראה שאין לדרוש שום אדם מדעתו ולהוליד מסכתו שום סוד, ולא בדרך הדרשנים מה שכורים מלכם כמה ענינים הם היו בעוכרי החכמה שהוציאוה מגדר הקבלה וכו'.

שמע נא אמרו שהוציאוה מגדר הקבלה, כי קבלה היא דלא להוסיף ולא לגרוע, ולא לומר דבר קטן או גדול שלא שמע מרבו. ושם כתב עוד במצרף לחכמה דף י"ג על פי דרכו האמור, ואני אומר שבאמת אם כל עיקר חכמה זו הוא בהוראת מ"ה או תיבה שיוציאוה מתיבה על דרך גימטריאות וראשי תיבות וכיוצא מדרכיהם, דברים קלים הם, ואין לתקוע עצמו בדברים האלה החכם השלם, שכן ליצני הדור מכוונים לחכמה מאלו, דרך נושא אשה בגמטריא דבש,*) אשה יפה בגימטריא שמתה גדולה וכו' אלמנה בגימטריא סום, ומימנך על סום לא נרכב***) ובכל זה נגעתי גם לעיל.

*) וכן דר"ש ריא"ם אותו הפסוק ומוצא אני מר ממות את האשה וגו'. כל קורא פסוק זה סבור כי בגנות האשה נאמר, ואנחנו חשבנוהו נוגע בכבודה לתפארת. אמר שלמה: אני מוצא ומוציא ומסיר המר שיש במות, עם האשה וכאמצעותה [כאמרם ז"ל על אג"ג כי כאשר ידע שתניח אשתו מעוברת אמר בכן סר מר המות]. אם כן אמר בנשאו אשה, אני מוצא מר, וממתיקה בדבש בגמטריא אשה (מדבר יהודה. ע' פ"א).

**) ומרגלא בסומייהו דחכמי קדמאי לומר: ג' אומות הן. אם המדינות ואם

TRANSLATION:

If following a premise that is true, accepted, and clear from the Torah, and we find acronyms or last-letter-acronyms, or numerical equivalencies to be a memory aide, that is fine and it is even nice. But to prove something hitherto unknown, and without any other proof, especially about the secrets of the Torah which are above the intellect, then using one of these methods would be considered utter folly by any intellectual. For who does not know that any astute and sharp man can prove the opposite or anything else, using the very same method? And so, I tell the missionaries when they try to prove some major idea against us, via acronyms and numerical equivalencies, I reverse their very methods to their faces. Thus the Sages stated, that calculations and numerical equivalencies are seasoning for wisdom, like seasoning for bread. This means that they are beautifiers and facilitators for wisdom, but they are not actual wisdom.

Suggesting that one's wisdom derives from a word or letter, for which one uses gematria or acronyms or similar derivations, is being light-headed. One should not declare such matters to be wisdom - that is the way of the scoffers of our generation. For example, "woman" (אשה) is the same gematria as "honey" (דבש); "beautiful woman" (אשה יפה) is the same gematria as "great joy" (שמחה גדולה); a "widow" (אלמנה) is the same gematria as a "horse" (סוס). Such gematrias are futile.